

Folketingets Socialudvalg

Sagsnr. 2015 - 2864

Dato: 16. april 2015

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 19. marts 2015 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold endeligt svar på spørgsmål nr. 246 (SOU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Spørgsmål nr. 246:

”Ministeren bedes redegøre for, hvad prisen er for screening af egen medbragt sæd i forbindelse med insemination med kendt donor på henholdsvis en privat og en offentlig klinik?”

Svar:

Da spørgsmålet vedrører betaling for ydelser inden for sundhedsområdet, har jeg bedt Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse om bidrag til brug for besvarelsen.

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse har oplyst følgende:

”Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse har i forbindelse med en tidligere henvendelse fra Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold om samme emne bedt Sundhedsstyrelsen om at undersøge prisniveauet for tests og screening af donorsæd fra en kendt donor.

I en udtalelse af 23. februar 2015 oplyser Sundhedsstyrelsen således, at en kendt donor kan omfatte to situationer. Den, hvor en sædbank sælger sæd fra en ikke anonym donor, der sædvanligvis kan kontaktes af barnet, når barnet fylder 18 år. Eller den, hvor der er tale om en donor, som parret/kvinden kender på forhånd fra deres omgangskreds.

Sundhedsstyrelsen oplyser videre, at såfremt et par ønsker, at insemination med sæd fra en donor fra omgangskredsen skal foregå på en klinik frem for hjemme, skal donor testes og evalueres i henhold til lovgivningen. Det vil i dag sige, at

der som minimum skal testes for følgende infektionssygdomme: HIV, hepatitis B og C, syfilis, klamydia og gonore. Der skal foretages både serologisk og NAT-test. Prisen for disse tests er fra ca. 600-1000 kr.

Hertil kommer en donorevaluering. Donor skal risikovurderes i henhold til styrelsens brev herom af 23. august 2013.

Tests og screening kan udføres af enten en *sædbank*, en *privat klinik* eller en *offentlig klinik*.

Sundhedsstyrelsen skønner på baggrund af en stikprøve, at den samlede pris for tests og evaluering hos en *sædbank* ligger mellem 25.000 og 60.000 kr. Merprisen (i forhold til de anslåede 600-1.000 kr. for tests) kommer fra donorevalueringen, som fastsættes ud fra markedet i fri konkurrence (dvs. at den afhænger af udbud og efterspørgsel).

Styrelsen skønner, at prisen for tests på en *privat fertilitetsklinik* er 600-1000 kr. Hertil skal lægges udgifter til donorevalueringen, som skønnes at koste fra 3000 kr.

Prisforskellen på evaluering af en kendt donor på henholdsvis en privat fertilitetsklinik og i en sædbank kan ifølge Sundhedsstyrelsen bero på, at evaluering i en *sædbank* udover den generelle donorevaluering dækker både screening og testning for smittemarkører, kromosomanalyse og relevante genetiske tests. En *privat fertilitetsklinik* udfører screening for smittemarkører og en risikovurdering for eventuelle kromosomalt eller genetisk betingede sygdomme, men ikke en egentlig testning herfor. Der er ved anvendelse af kendt donor ved insemination ikke lovgivningsmæssige krav om anvendelse af test for hverken smittemarkører, kromosomalt eller genetisk betingede sygdomme.

Endelig oplyser styrelsen, at test og donorevaluering på en *offentlig klinik* er vederlagsfri, hvis parret efter lov om assisteret reproduktion er berettiget til behandling på en offentlig klinik, og hvis den donor, der ønskes anvendt, allerede er tilknyttet en sædbank (dvs. typisk en anonym eller ikke-anonym donor, som den behandlingssøgende kvinde eller par ikke kender).

Såfremt en behandlingssøgende kvinde eller et behandlingssøgende par ønsker at anvende sæd fra en bestemt sæddonor, som ikke er tilknyttet en sædbank, men som den enlige kvinde eller parret selv medbringer i forbindelse med behandling på en offentlig klinik, kan klinikken ifølge bkg. om assisteret reproduktion § 18 imidlertid henvise til, at sæddonation, herunder testning og evaluering, skal ske via et godkendt vævscenter (sædbank). Udgifter i forbindelse med vævscentrets (sædbankens) testning og evaluering m.v. afholdes i så fald af den behandlingssøgende kvinde eller det behandlingssøgende par.

Dansk Fertilitetsselskab har til Sundhedsstyrelsens oplyst, at selskabet ikke er bekendt med, i hvor stort et omfang de offentlige klinikker gør brug af mulighe-

den for at lade de behandlingssøgende selv stå for udgifterne til tests og evaluering, men selskabet skønner, at det ikke er en udbredt praksis.”

Jeg kan henholde mig til svaret fra Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse.

Manu Sareen

/ Malene Vestergaard